

Návštěva mocného kouzelníka

Humáni v čele s Gildány se vydali na dalekou cestu do dračích hor za kouzelníkem pro radu, jak na orčí armádu. Kouzelník slíbil předat kouzlo v městečku pod podmínkou, že mu jednotlivé Gildy předají vzácné dary. V podvečer do městečka Stormwindu zavítal mocný kouzelník. Humáni mu předali jednotlivé vyrobené dary a kouzelník jim předal runové kouzlo, které může zastavit invazi orků.

Nákaza krále Taipána a jeho Gildánů

Během dnešního dne orčí šaman seslal kletbu, která přeměnila pohlaví krále Taipána a jeho věrné družiny. Král najednou zaměnil meč a brnění za růžovou sukýnku a šátek přes oči. Hakarovi narostli krásné černé vlasy a dlouhé hnědé oholené nohy. Humánům se však podařilo kletbu zrušit díky výrobě obrazů, které vrátily králi a jeho družině čest a slávu.

Ve Stormwindu řádila epidemie moru

Za hradby Stormwindu se dostala epidemie moru, která nakazila polovinu obyvatel Stormwindu. Nekromantce se podařilo s přispěním kouzel starodávných druidů vyrobit léčivý lektvar, který zastavil epidemii moru. Obyvatelé Stormwindu se nyní již uzdravují. Děkujeme Nekromantce, že zabránila katastrofě a zabránila úmrtí obyvatelů.

Přepadení města Stormwindu

Armáda orků je již před bránami Stormwindu a jejich počty jsou ohromující. Jednotlivé průzkumné orčí oddíly zkouší prolomit opevnění našeho města. Král Taipán a jeho gildy zatím útoky odrazily, ale hromadný útok bude nad jejich síly. Vyzýváme všechny Humány, aby začali pravidelně cvičit s mečem a připravili se na obranu města.

Kapitola 4. : Dračí břemeno

Titáni byli spokojeni s novou podobou tohoto malého světa a chystali se Azeroth pomalu opustit. Nicméně, ještě před svým odchodem pověřili nejmocnější rasu tohoto světa dohledem na Kalimdor. Tato rasa měla zajistit, aby žádná síla nenarušila jeho klid. V této době zde žilo mnoho dračích vážek. Mezi nimi žilo pět mocných vážek, které drželi nadvládu nad ostatními. A byly to právě tyto vážky, které byly Titány pověřeny k vedení tohoto nadějného světa. Nejmocnější z členů Pantheonu předali těmto vůdcům část své moci. Tito vznešení draci se stali známými jako Ohromná Vzezření.

Aman'Thul, praotec Pantheonu, uložil část své kosmické moci do velkého bronzového draka – Nozdormu. Praotec zmocnil Nozdorma ke střežení samotného času a hlídání stále se proplétajících nitek osudu. Klidný Nozdormu byl znám jako Věčný.

Eonar, patronka všeho živého, dala část své síly červenému obru Alexstrasze. Alexstrasze se poté vždy říkalo Nosička Života a byla pověřena ochranou všech živých bytostí na celém světě. V důsledku své prvotřídní moudrosti a bezmezného soucitu byla korunována Dračí Královnou a získala nadvládu nad svým druhem.

Eonar také obdařila Alexstraszinu mladší sestru, malou a mrštnou dračiči Yseru, částí přírodního vlivu. Ysera upadla do nekonečného transu, směřující k probouzejícímu Snu Tvoření. Známá jako Snílek měla dohlížet na rostoucí divočinu její zelené říše – Smaragdového Snu.

Norgannon, strážce Titánského učení a vedoucí mág, podaroval modrého draka Malygose částí své ohromné moci. Od té doby se Malygosovi říkalo Splétač Kouzel, strážce magie a skrytého tajemství.

Khaz'goroth, Titánský tvůrce a kovář světa, propůjčil část svému ohromné moci mocnému černému drakovi Neltharionovi. Dobrosrdečnému Neltharionovi, také známému jako Strážce Světa, byla dána nadvláda nad pevninou a hlubinami světa. Ztělesňoval sílu půdy a sloužil jako Alexstraszin největší pomocník. Takto posílení byli mocní draci, pověřeni ochranou Azerothu. S mocnými draky za zády opustili Titáni navždy Azeroth. Naneštěstí to bylo jen otázkou času, než se Sargeras o existenci čerstvě stvořeného světa dozvěděl... *(pokračování v dalším čísle)*

Durin Štítonoš z Železných vrchů navštíví Elfiho krále z lesa Mirk. "Pane, rozhodli jsme se vám vyhlásit válku."

Elfi král se zatváří nevěřičně: "My? Kdo je to my?" zeptá se příkře.

"No, to jsem já, můj bratr Thorin, jeho syn Durin, naši bratrance Olin a Golin a náš tatka Tharin."

"Můj dobrý trpaslíku, mám pod svým velením 1100 elfů, kteří se mohou okamžitě vydat do války," odpoví král.

"Oh," řekne Durin. "Hned budu zpět." Trpaslík odejde, ale za dva dny je zpět.

"Dobrá králi, shromáždil jsem ještě dva bratrance a pár dalších."

"Sire Trpaslíku, mám 300 nejlepších lukostřelců, plus moje věrné královské strážce, což jsou kouzlopěvci ozbrojeni mocnými meči."

"Aha." Trpasličí vládce chvíli dumá. "Brzy se vrátím." A odejde, aby se zase objevil o dva dny později.

"Dobrá králi, dali jsme dohromady ještě pár dalších zbrojnošů a myslím, že jsme připraveni."

"Měl bys vědět, můj milý pane trpaslíku, že jsem mezi tím rozšířil řady mé elfí armády na 1500."

"A já." řekne trpaslík a zmizí. Vrátil se dalšího dne.

"Nu králi. Obávám se, že musíme válku odříct."

"Je mi líto, že to slyším. To síla mojí armády vás donutila změnit názor?"

"Né, dal jsem s trpaslíky řeč, a rozhodli jsme se, že uvěznění 1500 zajatců prostě nemáme místo."

na

Jaké je další vtělení Merlina?

Merlin Monroe.

Kolik má skřet zubů?

Vždycky příliš"

Co je absolutní trpaslík?

Si musí vzít židli, aby viděl pod skříň.

Když

Víte, proč skřeti nejsou vegetariáni? Protože neexistují sojoví psi.

V dalekém království vyhlásil bohatý král pro svou zábavu turnaj pro ty nejudatnější a nejodvážnější bojovníky. Vítěz dostane plnou truhlu zlatáků a bude mu splněno jedno libovolné přání. Sešli se tři udatní hrdinové z dalekých krajů, paladin, mág a lapka. Konečně byli připraveni soutěžit. Setkali se na okraji útesu. Jejich úkolem bylo skočit z útesu, přeplavat moře plné dračích želv a hadů, vystoupit na ostrov, který obývají ještěří muži a trollové a projít jeskyní, která vede skrz doupě rudého draka až k cíli. První šel na řadu Paladin. „Je mi líto, ale je to jistá smrt, ten úkol nesplním.“ Poté byl na řadě mág. „Nezahodím svůj život kvůli pár zlatákům, také odstupuji.“ Poté lapka. Ten se bez mrknutí oka vrhne z útesu rovnou do vody. V mžiku přeplave jezero, vstoupí do džungle na ostrově a za chvíli už z jeskyně, kterou obývá rudý drak, šlehají plameny. Po chvíli ticha se objeví statečný mladý lapka, ožehnutý, zbitý a krvácející, ale naživu. Král se mu vydá vstříc a obejmě ho. "Udatný bojovníku" řekne, "stal si se vítězem tohoto turnaje. Žádej cokoli, cokoli na světě a je to tvoje. "Všechno co chci," odpoví mladý lapka, "je najít toho šmejda, co mě strčil..."

Vodní příkop

V zemi je vykopán čtvercový příkop, stejné šířky, napuštěný vodou. Jeho vnitřek tvoří jakýsi čtvercový ostrov. Vy stojíte na břehu a chcete se na ten dostat. K dispozici máte dvě stejně dlouhá prkna jen o malinko kratší než je příkopu. Jak se s použitím prken na ostrov dostat? Samozřejmě, že skákání a plavání a podobné nesmysly se nepočítají. S prkny můžete manipulovat dle ale nemáte už nic jiného.

ostrov
šířka

libosti,

Zákeřný král

Byl jednou jeden mladý kouzelník a ten se šíleně zamiloval do jediné dcery krále, kterému sloužil. Ta ho taky hrozně milovala (dokázal jí kdykoliv vykouzlit květiny :-). Ale otec král tomu vůbec nepřál. Chtěl pro svou dceru nějakého urozeného a bohatého ženicha a ne takového nekňubu, jako byl kouzelník (jak si myslel). Intrikami, se mu ho podařilo křivě obvinít z krádeže a uvrhnout do žaláře. Ale kouzelník byl moc populární mezi lidem a tak ho nemohl dát jen tak jednoduše popravít, jak by rád. Vymyslel tedy na něj lest: u soudu mu dal možnost losování vlastní smrti. Řekl: "Zde v klobouku jsou dvě kuličky: černá a bílá. Vylosuješ-li si bílou, budeš žít. Ale vytáhneš-li z klobouku černou, zemřeš."

Vypadalo to jako férová šance, ale král, který nechtěl nic riskovat, mu tam dal obě kuličky černé. Kouzelník našťastí nebyl hloupý a dovtípil se to. Jak to jenom navléct, aby přežil ...

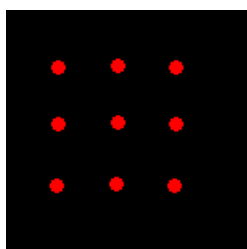
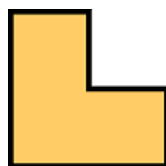
Vlk, koza a zelí

Jednoho dne se starý vesničan vracel z trhu domů. Měl s sebou kozu, vlka (to by mě zajímalo, kde toho schrstil) a v podpaží svíral hlávku zelí. Vesele si pískal, jak se mu handlování povedlo, když přišel k řece. Na břehu měl přivázanou malou pramici a už chtěl nasednout, když tu ho náhle dobrá nálada opustila. "Safra," říkal si, "vždyť já se do té lodičky se vším tím nevejdu. A když tu nechám vlka samotného, sní mi kozu. Když tu nechám kozu, sní mi zelí. Jak já to jenom provedu?"

Pomozte staříkovi dostat vlka, kozu a zelí na druhý břeh. Do loďky se mu při tom vejde jen jedna věc. A na žádném z břehů při tom nesmí nechat samotného vlka s kozou nebo kozu a zelí.

Úhelník

Úhelník na obrázku rozdělte na čtyři stejné části.

Devět bodů

Máte devět bodů, jak je znázorněno na obrázku. Dokážete je spojit čtyřmi rovnými čarami tak, abyste nezvedli tužku z papíru?

Magický drak

Byla temná letní noc. Oblohu rozčlisl mohutný blesk. Obloha ve světle blesku zřítověla. Na nebi byla Mléčná dráha. Tak úžasná tak magická. Klid nádherný klid. Najednou ale něco tento klid vyrušilo. Ze stromů se vznasely mraky kolibříků. Ozvalo se klapání kopyt. Z lesa se vynořili jezdcí s kuší. Byli dva! Zastavili se a pozorovali oblohu. Najednou ve svítu měsíce se objevila silueta velkého zvířete. Letělo. Najednou se ozval velký řev. Nesnesitelný až si museli lovci zakrýt uši. Jakmile hluk ustal, vyrazili vpřed k poli. Po nich zbyla jen prašná stopa. Jeden vystřelil! Mířil na to zvíře. Vypadalo to, že se trefí, ale zvíře udělalo přemet ve vzduchu a šípů uhnulo. Ti lidé byli drakobijci, kteří dostali za kůži, drápy, ostny, maso a drakonit z draka velké peníze, které ale věčně propíjeli. Jeden z drakobijců se zastavil a do kuše vsadil hrst šípů. Asi mu došla trpělivost. Vypálil na toho krásného zlatého tvora. Drak šípům neuhnul, i když se snažil, zabodávaly se mu nelítostně do kůže a všude kapala z nebe krev. Drak se zřítíl na pole. Zvedla se obrovská vlna prachu a drakobijci poznali, že drak se zřítíl a už se nepohybuje. Jeli přímo k němu. Zastavili, sesedli z koně a poplácali koníky po krku. Koním ale začaly téci slzy a ty se třpytily ve světle měsíce. Došli k drakovi a začali svými prsty přejíždět po kůži toho zvířete.

„Z toho bude peněz! Koupím si lepší kuš a šípy! Potom zajdu k té čarodějce a poprosím jí o nějaké smrtelné kouzlo. Může být ještě ráda, že jsme jí neudali.“ Smál se první drakobijec.

„Sermele. Koukni na to krásné zvíře. Já myslel, že ho zabijeme mečem. Tak i tak je to smrt, ale důstojná. Ty jsi ho surově zabil. Zabíjíme meči a ne kuší.“ Řekl ten druhý menší a asi i mladší.

„Norvele, je to jenom zvěř a navíc peníze jsou potřebnější než život jednoho zabijáka.“ Řekl ten první.

„Nemá cenu se s tebou dohadovat, že jo?“

„Asi ne, ale to je jedno. Řezník už čeká na další příděl a v suvenýrech nám za ty drápy, blány a křídla dobře zaplatí a hlavně proč tu marníme čas? Drakonit by se mezitím mohl roztéct!“

Vytáhl kudlu a obratně mířil k hlavě. Když narazil na kůži, udělalo se kolem draka modré silové pole a drakobijce úplně odmrštilo.

Z lesa se vynořila postava a oči jí svítily barvou silového pole. Bylo zřejmé, že to ona ho ovládá. Natáhla ruku směrem k druhému drakobijci a odmrštila ho do dálky.

„Kilvere! Vzbud' se. Prosím.“ Klapala na hlavu drakovi ta postava. Drak najednou otevřel oči a rozhlédl se kolem sebe.

„Elissa Dragga? Děkuji mockrát. Kde jsou drakobijci?“ Ptal se lidským hlasem drak.

„Jsou jen omráčení.“ Odpověděla.

„Nasedni!“ zakřičel Kilver na Elissu a podíval se směrem ke staršímu drakobijci, který se už zotavil a nahmatal kuší. Elissa chvatně skočila na draka a dala povel k letu. Kilver se vznesl do vzduchu a hmatně mával křídly. Drakobijci stříleli, ale marně. Kilver měl na sobě ochranný štít. Drakobijci už to vzdali a vyrazili našťvaně k městu, aby se vyspali.

„Norvele! Vstávej.“ Křičel Sermel.

„Co zas?“

„Musíme k té čarodějnici. Snad nám pomůže.“

„Tak nač čekáme?“ Řekl Norvel a oblékl se. Přehodil si přes rameno toulec se šípy a pro změnu si vzal luk.

Kráčeli městem a zabočili do temné uličky. Když se z ní vynořili, zašli za roh jednoho domu. Tam se objevil malý vchod do krámků.

„Dobrý den čarodějko. Máš nějaká kouzla na draky?“ Ptal se Seremel.

„A pan Seremel Holedras. Myslela jsem, že to kouzlo uhybání stačilo. Co byste chtěli za další kouzlo?!“ Ptala se

hubená dívka. Možná asi 20 let.

„Něco čemu se ta bestie nevyhne a aby jí to silně poranilo. Ale vlastně ne....dej nám kouzlo do meče. Nějaký led, kyselinu, oheň nebo smrtící jed. Cokoliv!!! Jen ať se ta bestie už nezvedne!!!“ Práskl do stolu a silně se naklonil k dívce. Ta se však ani nehнула a upřela na něj své fialové oči.

„To kouzlo nepomohlo?!“ Ptala se znovu čarodějka. Zřejmě trvala na své otázce, aby byla zodpovězena.

„Ne nepomohlo, tedy vlastně ano, ale když jsme ho chtěli zapíchnout, odrazilo nás nějaké kouzlo.“ Vysvětloval Seremel, ale to mu do řeči skočil Norvel.

„A mě odhodila dál nějaká postava! Zářily jí oči! Nevíš o tom něco?!“ Ptal se trhavě Norvel.

„Semitský les je poslední dobou nebezpečný a já se snažím se mu vyhýbat. Jaká tedy chcete kouzla?“ řekla klidně a z ruky jí vyšlehlo plno barev.

„Něco do meče. led, kyselinu, oheň, jed. To je jedno. Prostě něco.“ Odvrátil se a ukázal na ni.

„Led by vám stačil? -300°C by stačilo?“ Ptala se a z ruky jí vyšlehl pramen ledu, který ochladil celou místnost až z krámku. Drakobíjci zmrzli.

„T....t...oo by st.tačil....l...o.“ Drkotál zuby Seremel. Čarodějka napřáhla ruku a mrštila led do meče, který měl Seremel v ruce.

„Raději si vezměte tyto rukavice, abyste nezmrzli.“ Řekla a podávala je Norvelovi i Seremelovi. Napřáhla se k Norvolovu meči a začala do něj posílat prameny ledu. Meč se jasně bíle rozzářil. Norvel i Seremel si raději nandali rukavice.

„Dělá to 300 zlatých.“ Řekla klidně.

„A co když je teď nemáme? Hmm?“ Řekl drze Seremel.

„Máte.“ Řekla a nepatrně pohnula rukou. Do vzduchu se vznesl váček plný peněz přímo z boku Seremela.

„Tyhle ti nedáme! Potřebujeme je na další věci!“ Sáh po váčku a upnul si ho k boku.

„Na pití?“ Řekla čarodějka.

„Ne! Dáme ti drakonit, nebo něco z té potvory.“ Řekl Seremel.

„Jestli je nepřinesete, zabiju vás.“ Řekla pomalu.

„Hmmm fakt? Už se těším.“ Řekl drze Norvel a vytáhl meč z pochvy a mířil na ní. Z nenadání se začal třást strop, až se najednou hroutil na ně. Norvel i Seremel uskočili, ale řízlo je to do zápěstí.

„Tohle už nedělej, jinak tě udáme!!“

Řekl Seremel a zbaběle prchali pryč.

Čarodějka se zasmála a zazářily jí oči v

barvě, kterou viděli drakobíjci v noci.

Zářily barvou silového pole, které

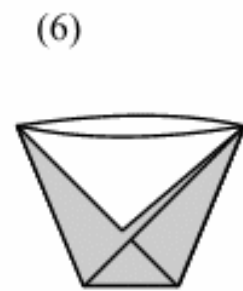
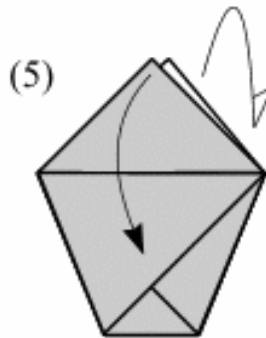
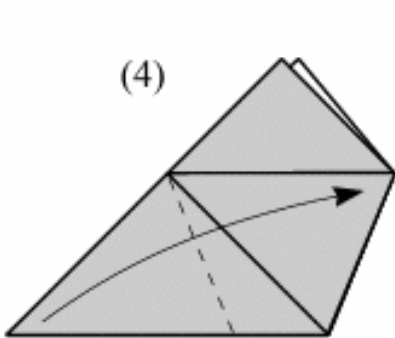
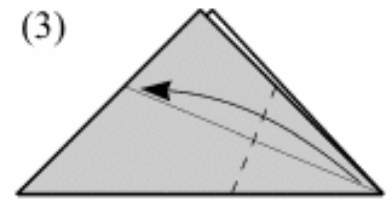
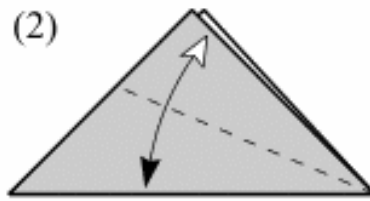
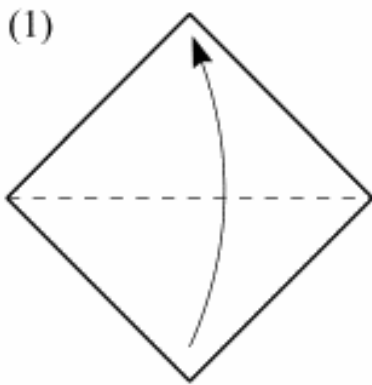
ochránilo hodného draka před

záhubou.

Pohárek (tradiční)

Táborový časopis WOW
E-mail redakce: vlci@naseweby.com

Redaktoři

Lord Urethra Uther

Eoy

Matiš

Rheinn

Tmor

a ostatní..

Redakce časopisu:

Nezávislý táborový časopis WOW má své příspěvovatele z řad táborníků, odborníků a nejen jich z různých míst a táborů ČR a mimo to. Jsou zde zveřejňovány příspěvky táborníků z časopisů a novin, se kterými WOW spolupracuje.

I vy můžete přispět svým textem do vašeho časopisu WOW na naše internetové stránky a nejen na ně..., protože všichni jste redaktoři tohoto časopisu. Táborový časopis WOW je časopis všech.